

imod haaber jeg, at det modsatte maa blive Tilfældet.

Der blev af den ærede Ordfører for Venstre udtalt Ønske om en Udvalgsbehandling. Jeg havde ikke tænkt mig en saadan nødvendig. Men da det ærede Medlem erklærede, at han tænkte sig, at denne Udvalgsbehandling kun skulde blive kort, og da han navnlig ønskede den af Hensyn til den Skrivelse fra de 4 Medlemmer af Bestyrelsen, der først er kommet til at foreligge for Tingets Medlemmer i Dag, kan jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi ikke vil modsætte os Udvalgs Nedsættelse, idet jeg stærkt betoner, at dette Udvalgs Arbejde maa forme sig saa kortvarigt som muligt.

Ivar Berendsen: Det foreliggende Lovforslag binder ikke blot ikke paa Forhaand Justitsministeren til nogen bestemt Omordning af Bestyrelsesforholdene ved Thorvaldsens Museum, men det forudsætter tværtimod, at begge de interesserede Parter, Kommunalbestyrelsen og Museumsbestyrelsen, faar Adgang til at udtale sig om den tilsigtede Ordning, forinden den træder i Kraft. Derved faar efter min Mening hele det omfangsrige Bilag, der i Dag er kommet Tingets Medlemmer i Hænde, med lange Indlæg mod en bestemt forudsat Ordning fra den nuværende Bestyrelse minus dens Formand, ikke nogen virkelig Forbindelse med det Lovforslag, vi her debatterer. Lovforslaget er rent formelt, det giver Statsmagtens Repræsentanter gennem Justitsministeren en Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser vedrørende visse Bestyrelsesforhold. Jeg synes ikke, at en saadan formel Bemyndigelse giver nogen naturlig Anledning til en Realitetsdebat om Thorvaldsens Museum som Kunstanstalt, som Turisttiltrækning, ja, ikke en Gang som Bygningsværk. Jeg finder det upaakrævet, og Udslag af den i den senere Tid saa meget udbredte Trang til at give og kræve Attester, at man benytter en saadan Anledning til at udtale, at den nuværende Bestyrelse for Thorvaldsens Museum jo dog selv er en fremad-drivende Kraft og ikke en tilbageskruende. Jeg synes ogsaa, at de udmærkede Kunstnere, der sidder i Bestyrelsen, efter alt, hvad jeg har hørt om deres Virksomhed, optræder paa en saadan Maade, at de ikke som tidligere Bestyrelser tør betegnes som Hemsko for Bevægelsen til Fordel for Thorvaldsens Museum. Men jeg synes blot, at det ikke har nogen Forbindelse med dette Lovforslag.

Det, der er det væsentlige, det, der er Kernen i Lovforslaget, er, at det er ønskeligt at skabe den nu ikke eksisterende Harmoni i Samarbejdet mellem de to Institutioner, som ifølge Testamentet og ifølge Forholdenes Magt skal arbejde sammen for at gøre baade det herlige Kunstværk, der hedder Thorvaldsens Museums Bygning, og de Kunstværker, som er Nationen testamenterede, og som rummes i Bygningen, i Forening til den Kulturmagt, som de bør være i det danske Samfund. At denne Harmoni i Øjeblikket savnes, erkendes fra begge Sider, og det er denne Harmoni, som dette Lovforslag skulde skabe, i alt Fald søge at skabe. Et Lovforslag, der har et saadant Formaal, forekommer det mig, Rigsdagen maa modtage med Tilfredshed, naar det fra alle Sider erkendes, at det skorter i den Henseende. Og naar der saa yderligere er Tale om, at den ene af de to Parter, hvem det her drejer sig om, skal anvende en Bevilling af i alt Fald 1/2 Mill. Kr. for at bringe Bygningen i en værdig Skikkelse, er det intet Under, at denne bevilgende Myndighed ønsker at have nogen Indflydelse paa Bestyrelsesforholdene med Hensyn til Bygningens Indhold.

Ud fra disse ganske formelle Betragtninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende Forslag til Lov til hurtig Fremme gennem dette høje Ting. I Fald Folketinget maatte finde det rimeligt, at der nedsættes et Udvalg — hvorom jeg vil sige som den ærede foregaaende Taler (Stauning), at jeg ikke føler nogen Trang til Udvalgsbehandling, da jeg ikke har nogen som helst Trang til at undersøge nærmere, hvad der foreligger i det i Dag omdelte Bilag eller i det fra Borgerrepræsentationens Udvalg foreliggende Uddrag af en Erklæring —, saa bør denne Udvalgsbehandling i alle Tilfælde blive ganske kort og have til Formaal at bringe denne Sag tilbage her til Tinget til Gennemførelse i denne Samling.

Schovelin: Man kan let ved Selvsyn overbevise sig om, i hvilken forsømt Tilstand Thorvaldsens Museum nu befinder sig. Det er ikke alene Bygningens Ydre, men det er i det hele Museet, og da ikke mindst dets Indre, som gør et forsømt Indtryk. Og det, skønt det er en enestaaende Kunstnergave, som her er givet en Nation, skønt det vel er et enestaaende Tilfælde, at man her for en stor Kunstner har kunnet skabe et Mausoleum, der i sig selv er et herligt Bygværk, og